

Казвамъ почти, защото, както и снощи, тукъ тамъ по цѣлата позиция се чуваха отдѣлни гърмежи, вѣроятно съ цѣлъ да ни тревожатъ и да не заспиватъ тѣхнитѣ часови. Нощта, както и миналата бѣше тиха и ясна. Мѣсеца освѣщаваше прѣдметитѣ, които се виждаха, както денѣ. Турскитѣ стрѣлци стрѣляха по отдѣлни движущи се челоуѣчески фигури. На небето не се видеше нито сѣнка отъ облачецъ. Но ето мѣсеца изведнѣжъ започва да тъмнѣе.

— Що е това?

— Мѣсечно, мѣсечно затъмнѣние, завикаха опълченцитѣ. И, дѣйствително, цѣлия мѣсеченъ кръгъ се покри съ черна завѣса и, на прѣди минута освѣтената земя, настана непроницаема тъмнина.

Турцитѣ сж народъ суевѣренъ, и, както е извѣстно, въ затъмнѣнието на луната тѣ виждатъ работа на дявола.

Откри се твърдѣ честа пушечна стрѣлба, но този пжтъ не по насъ, а по мѣсеца. Слѣдъ нѣколко минутна стрѣлба по него, черната завѣса, като че ли оплашена, постепенно започна да се вдига, до гдѣто най-насетнѣ съвѣмъ исчезна и мѣсеца пакъ си засвѣти.

При всичката тжга, която ни се навѣваше отъ крѣво-пролитния бой, слѣдующата смѣшна случка прѣзъ деня ни накара да се поразсмѣемъ малко. По нашата позиция още отъ 8 Августъ се расхождаше едно мършаво магарешко семейство — магарица и малко магаренце, види се, оставени отъ стопанина имъ. На 9 Августъ, прѣзъ цѣлия день, въ врѣме на боя, магарицата заедно съ рожбата си, безъ страхъ ходеше по цѣлата позиция и често надничаше въ окопитѣ, като че прѣглѣдваше, да ли добрѣ си изпълняватъ обязанността защитницитѣ на шипченскитѣ височини. Но на 10-й до 3 часа, слѣдъ обѣдъ „семеиството“ не се появи на нашия участѣкъ и ний прѣдполагахме, че неприятелскитѣ куршуми не сж го пощадили.

По едно врѣме се вдигна по позицията цѣла тревога.

— Скоро, скоро! Отиватъ право на фугаситѣ, се чуваха викоуе и, сжщеврѣменно, се спустнаха отъ нѣколко страни опълченци.